

[Alice Faber]

vi har flere dage, hvor der ikke er noget på dagsordenen. Vi vil fra SFs side foreslå justitsministeren, at han fremsætter lovforslaget så hurtigt som muligt. Derefter giver vi os god tid til at arbejde med det i udvalget. Det ville være en mere rimelig måde at gøre det på.

Knud Lind (FP):

Man vil igen udskyde spørgsmålet om denne offentlighedslov. Jeg er bange for, at ministeren i dette tilfælde kommer i mindretal for så vidt angår udskydelsen. Man skriver i den skriftlige fremsættelse:

»Som et led i regeringens almindelige bestræbelser for at undgå at gennemføre lovgivning, der pålægger de offentlige forvaltninger nye administrative opgaver, har justitsministeriet fundet det nødvendigt at udskyde forvaltningsprocesreformen.«

Selve spørgsmålet om offentlighedsloven kunne udmærket trækkes ud, hvorefter man kunne lade resten ligge, hvis man endelig ville gå den vej. På mit partis vegne vil jeg tilkendegive, at vi ikke kan støtte lovforslaget. Uden at jeg skal gøre reklame for ombudsmandens beretning, tror jeg nok, at jeg kunne finde nogle eksempler på, at i hvert fald offentlighedsloven trænger til en kraftig revision. Vi går ind for, at der er så stor åbenhed som muligt rundt omkring, i særdeleshed i kommunerne. Jeg mener i øvrigt, at de konservative og måske også socialdemokratiet taler med to tunger i denne sag. Det, der er sket, er, at regeringen reelt har overtaget denne ugidelighedsproces, denne udskydelsesformalitet, fra socialdemokratiet. Siden vi sidste gang diskuterede offentlighed i forvaltningen – jeg tror, det var SF, der havde fremsat et lovforslag, måske var det et beslutningsforslag – har der været stor interesse for dette område. Det er under al kritik, når vi nu vil udskyde det igen og siger, at man nu skal høre kommunerne om, hvordan de stiller sig til hele denne, som man kalder den, forvaltningsprocesreform.

Det er jo spørgsmålet, men man kunne da bare hive dette spørgsmål om offentligheden ud og så køre det igennem, for det er der god grund til. Det vil fremskridtspartiet støtte, og det er derfor, jeg tror, at justitsministeren kommer i mindretal.

Nør Christensen (CD):

Jeg kan på centrum-demokraternes vegne give tilslutning til, at L 43 udsættes fra perioden 1982-83 til 1984-85.

CD er glad for, at regeringen er indstillet på at undgå at gennemføre lovgivning, der pålægger de offentlige forvaltninger nye administrative opgaver. Det er også for CD vigtigt, at der gives myndighederne tid til at gennemdrøfte og vurdere konsekvenserne af lovgivning på dette område i vid udstrækning – eller skulle jeg rettere sige: også på dette område. Mit parti hæfter sig ved ministerens tilsagn om, at ministeren vil fremme lovforslaget, såfremt loven vil kunne gennemføres, uden at det bliver nødvendigt at tilføre yderligere ressourcer til den offentlige forvaltning. Det vil efter CDs opfattelse også være af overordentlig stor betydning, at lovgivningen sker på én gang i forhold til hver enkelt forvaltningsmyndighed. Vel skal det moderne samfund jævnlig justere lovgivningen, men kan det ske på én gang, går vi naturligvis ind for det. Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Aase Olesen (RV):

Rent undtagelsesvis er jeg meget enig med både SFs og fremskridtspartiets ordførere. Jeg vil sige til hr. Hagen Hagensen, at det åbenbart ikke bare på dette punkt, men også på andre punkter er de omvendte argumenters tid. Den klemme er hverken fremskridtspartiet eller SF i, og det er det radikale venstre altså heller ikke. Det er egentlig ynkeligt at se forskellige regeringspartier efter tur stå på hovedet henholdsvis på benene i denne sag.

Det radikale venstre beklager, at vi endnu en gang skal behandle et forslag om at udskyde denne lov; jeg vil gerne henvise til, hvad der står i bemærkningerne til loven. Der står, at en »udsættelse vil gøre det muligt at give de kommunale organisationer og andre berørte myndigheder lejlighed til at vurdere lovkomplekset, herunder fremkomme med deres vurdering af de administrative og økonomiske konsekvenser i lyset af den samfundsøkonomiske udvikling og de skærpede krav, der i dag må stilles til den offentlige forvaltnings ressourceforbrug«.

Det er i sig selv en slem mundfuld rent sprogligt, men o.k., meningen er altså, at ti-